6/II/954

Buenos Aires, 21 Ianuarie 1954

21.01.1954

Stimate Domnule Const. Papanace,
Comandant Legionar

Scrisoarea alaturata (5 pagini) am trimis-o tuturor comandantilor legionari din refugiu, cu exceptia d-lui Sima.

Doresc sa subliniez dela inceput faptul ca gestul meu a pornit din propria-mi initiativa. Toti cei de aici, chiar si D-l Garneata, o primesc in acelas timp cu dvs.. Si cred ca nu-mi veti pune cavantul la indoiala, desi ati putea fi banuitor, pentruca noi, legionarii "cu sufletul de crin", am cazut uneori atat de jos incat ne ingrozim, in sfarsit, noi insine de lasitatea, de miselia, de interesul personal si de negarea spiritualitatii Capitanului ce am demonstrat in ultimii ani.

Va scriu din datoria mea de legionar. De altfel, cred ca toti trebue sa actionam numai din datorie, si nicidecum sa facem caz de drepturi. Sa nu va surprinda, deci, stilul deschis, poate cam dur -dupa atatea nenorociri si, mai ales, dezamagiri- , dar sincer. Nici intr'un caz "anarhică", nici "obraznică", numai pentru faptul ca n'am urmarit sa castig bunavoință, menajand eventuale susceptibilitati. Sunt sigur insa ca ele nici nu exista, comandantii legionari fiind dominati de curajul propriilor fapte si opinii si , mai ales, de al raspunderii fata de Neam, de Capitan, de mortii nostri si de viata celor ce i-au urmat si ii urmeaza inca.

Va rog ca, in raspunsul dvs., sa va formulati parerea asupra urmatoarelor aspecte din Scrisoarea ce v'am adresat:

a) daca datele mentionate de mine sunt exacte; constatand ceva inexact, spuneti cum a fost in realitate;

b) daca cunoasteti si alte date pe aceeasi tema a Scrisorii, v'as fi foarte recunoscator sa le pot afla dela dvs.;

c) daca concluziile la care am ajuns sunt conforme cu doctrina legionara , cu experientele noastre si cu interesele Miscarii; daca vreun gand este anti-sau alegionar -si este de datoria dvs. sa judecati- , va rog sa-l semnalati, argumentandu-va parerea;

d) va rog sa-mi comunicati, pentru linistea mea interioara si pentru controlarea propriilor mele ganduri, ce parerea aveti relativ la criza din Legiune si cum vedeti, practic, fara ezitari, precis si in situatia actuala, solutionarea gravei noastre probleme.

Cred ca cei 22 de ani daruiti Miscarii noastre dragi, fidelitatea mea fata de dvs. toti, cat si faptul ca am condus Corp Legionar, este o motivata garantie pentru dvs. de a ma onora cu un raspuns scris, de care nu ma indoesc ca-l voiu primi.

Traiasca Legiunea si Capitanul,

D. Tu Taraoiu

Dumitru Taraoiu: instr. leg., fost sef al Corpului FDC

19.

Domnului Constantin Papanace, comandant legionar.

21. Ianuarie 1954

SCRISOARE CATRE COMANDANTII LEGIONARI

Aceasta rece expunere de fapte, la care ati participat dvs., nu-i îndreptata contra nimanuia. Ea este cu atat mai necesara cu cat iesirea cu bine din situatia actuala, in care ne aflam, depinde in mare masura de o mare intelepciune exemplara.

Sa judecam actiunile si reactiunile din ultimii 16 ani.

Cutoateca vrerea Capitanului era sa nu se faca nimic, totusi cei cativa comandanti legionari, nearestati in 1938, au actionat fie fara niciun rost, fie incurcati unii in interese personale, altii in proprii-le complexe si altii in rationamente apolitice, dupa cum o demonstreaza consecintele. Sima, si el simplu comandant legionar, n'a respectat nicio hotarire -daca s'a luat candva vreuna de catre toti- a Comandamentului format din Papanace, Seitan, Ghita Dragomir si altii care nu mai sunt. Reactiunea lor in fata agitatiilor fatale pentru viata Capitanului au fost negative, marginindu-se la declaratii verbale ca ei nu-si asuma raspunderea. Pe Sima nu l-a mai impiedecat nimeni. Doar Ghita Dragomir ar fi incercat sa-i dea branci in Dambovita.

In primul refugiu la Berlin se aflau impreuna: Sima, Papanace, Seitan, Ghita Dragomir, Patrascu. Seitan si Papanace, mai ales, au conflicte cu Sima, dar acesta a stiut sa-i faca aparent complicii actiunilor sale. De c cand Miti se pregatea sa plece in tara, ei s'au fotografiat impreuna; ultima convorbire o are cu Papanace. Pozitia acestuia din urma contra lui Sima se accentuiaza dupa dezastrele din 21/22 Sept. 1939.

In 1940, Sima actionaaza de capul lui. Ceilalti erau in lagare sau p la regimente. El este preocupat de anihilarea rezistentei dela Berlin. De aceea a facut in asa fel ca Papanace sa fie numit subsecretar la Finant Cand s'au intalnit la sediul din Guttenberg, Papanace i-a dat raportul si s'au imbratisat. Legionarii fac gresala si stopeaza actiunea, chiar armata, pregatita contra lui Sima. Gestul ii dezorientase. Intre timp fusesera eliberati toti comandantii legionari. Ia fiinta Forul Legionar, alcatuit din Sima (functie de sef, conform decretului aparut), Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Mile Lefter, Iasinschi, Zavoianu, Papanace. Ceila comandanti legionari -marea majoritate- sunt lasati deoparte: Iosif Costea, Matei Coriolan, Dumitrescu-Borsa, Virgil Ionescu, Colhon, Ghita Dragomir, Ventonic, Cranganu, Seitan, Boldeanu, Ion Dobre, Silaghi, Bordeianu, etc. Aceasta institutie suprema n'a fost fundata, asadar, pe un criteriu legionar. Aveau oare mai multe drepturi unii decat altii? Nu. Toti aveau aceeas calitate si raspundere data de Capitan: gradul de comandant. Lipsa unui criteriu strict legionar la alcatuirea acestei institutii supreme a rapit Legiunii autoritatea necesara pentru dominarea situatiei interne - din Miscare si din Stat- cat si pentru controlul actiunilor lui Sima. Acesta creiaza chiar conflicte intre comandantii legionari din for si intre neforisti. Astfel Ghita Dragomir, cu stiinta lui Sima, incearca lichidarea lui Virgil Ionescu. Acesta din urma nu mai gaseste oportun sa sa dea pe fata documentele care dovedeau ca Sima fusese tot timpul agen-

tul lui Moruzov.Intr'un for al tuturor comandantilor legionari,el ar fi putut vorbi,iar cazul Sima,mai grav decat al lui Stelescu care n'a fost agent al nimanui,s'ar fi terminat de atunci.Dumitrescu-Borsa este schingiuit.Ceilalti comandanti legionari isi asteapta internarea intr'un lagar de "reeducare"ce se pregatea. Forul nu actioneaza.Membrii lui imbracau onoruri publice si erau ocupati cu ministerele,Monitorul Oficial, Ajutorul Legionar,etc. Legiunea ramane la cheremul lui Patrascu,numit de catre Sima Secretar General al Miscarii.

Forul a tinut 4 sedinte in 4 luni si 12 zile de guvernare,cand ar fi putut fi convocat chiar de mai multe ori pe zi,asa cum cerea situatia. Dar si in aceste 4 sedinte ,Forul n'a luat in discutie decat probleme mai mult de administratie,si nu probleme vitale legionare.In schimb,la manifestatii,ei apar in tribune,in fotografii si in filme,ca subordonatii lui Sima,fapt care a contribuit si mai mult la impresia ca cei din for il sprijineau pe Sima si ca totul se facea cu asentimentul lor.O confuzie cu grave urmari.

Criteriul arbitrar la constituirea forului,nelegionaritatea sa, a creat starea de totala zapaceala,neputinta si grav desnodamant.Ne-au tinut 4 luni la suprafata :a)simpatia Tarii,b)conjunctura externa extraordinar de favorabila,c)panica intrata in dusmanii Miscarii,d)vitalitatea legionara si e)dupa ce s'au desmeticit,planul adversarilor-politic de a ne compromite politiceste.In acest sens,vitalitatea legionara le-a fost de cel mai mare folos.Am fost infranti deci de niste slabanogi la Jiu-Jitsu.Dar situatia se agravase.Membrii forului tin conferinte in diverse orase ale tarii,fara sa cunoasca planurile lui Sima.Doua zile dupa aceea isbucneste "rebeliunea".Toti intra in inchisori,sau sub "protectia germana".Ei nu se gandesc sa valorifice pe plan legionar si pe plan politic dezastrul "rebeliunii",acest esec personal al lui Sima,ci, prin felul de a proceda,xxx s'a transformat acest esec personal al lui Sima in esec al Miscarii Legionare,prin acea aparenta solidarizare. Restul s'a desfasurat cum au vrut dusmanii,

Aproape intreg forul acesta -cu exceptia lui Mironovici,Lefter si Zavoianu,- pleaca in exil,unii dintre ei pentru a doua oara.Li se adauga comandantii legionari Seitan,Ghita Dragomir si Patrascu,Iosif Dumitru, Puiu Traian.In Germania,la Berkenbrück,Sima continua totusi sa-i reprezinte,ca un fel de drept castigat la comanda Miscarii. Ceilalti il accepta si pe Patrascu in functiade sef al grupului de legionari transportati la Rostock,dupa ce Sima respinsese propunerea gazdelor de a fi impartiti la studii pe la Universitatile lor,cei ce nu-si terminasera,iar ceilalti, care ar mai urmat sa mai ocupe functiuni publice,sa fie distribuiti ,ca scoala,pe la inaltele institutii germanxx ale statului german.

In tara,Mile Lefter,Boldeanu,Ion Dobre,incearca ,imediat dupa "rebeliune",reluarea raporturilor cu G-ral Antonescu si obtin- in audiente le avute- eliberarea in principiu a celor cateva zeci de mii de legionari,9 ministere si xaproape toate prefecturile.Se cerea sa nu faca parte Sima,Patrascu si Stoicanescu. In acest timp Boldeanu era "loctiitorul" lui Sima in tara.A doua zi dupa intelegerea cu Antonescu,un legionar trage in Landau.Desigur,totul cade.Peste putin timp se ajunge la o alta intelegere,la care participa Lefter,Boldeanu si Dobre,mai putin favorabila. Apar insa ,ca la comanda,manifeste contra lui Antonescu si contra lui Lefter,acesta din urma acuzat de tradare si afirmandu-se ca ceeace-l deter-

minase la tratative nu fusese atat grija de Legiune,cat mai ales dorinta de a fi ministru.

Lefter,desgustat,pleaca in Germania si este trimis la Rostock.

Dupa sosirea ing.Iliu la Berlin,in 1942,venit din partea lui Vasile Noveanu,ca sa le comunice ca Antonescu era din nou dispus la impacare,au loc mari framantari.Sima,fara sa intrebe pe nimeni,desi tot forul era cu el zilnic la Berkenbrück ,de aproape doi ani,da raspuns negativ.Atunci Garneata incearca debarcarea lui Sima,chiar cu forta.Pentru aceasta cauta sprijinul lui Papanace.Acesta se opune pe considerentul ca "o inlaturare a lui Sima ar fi apolitica,ea aruncandu-l pe acesta in bratele Nemtilor,care,astfel,l-ar santaja contra Miscarii".Tot in acest timp , Ghita Dragomir inainta memorii lui Sima,care locuia in aceeasi casa,cerandu-i textual : "Pune biciul pe ei,Comandante".Incercarea lui Garneata a cazut,iar acesta n'a facut un act public,chiar singur.

Situatia ajunsese insuportabila la Berkenbrück si la Rostock.De aceea Sima,prin "complotul" dela Rostock si prin fuga sa in Italia,incearca lichidarea forului.Tot indirect,asa cum facuse cu toti pana acum.Daca ne-am fi aflat altundeva,intr'o tara cu temperament mai irascibil,ca sa nu mai vorbim de Romania,intentia lui Sima de a lichida s i aceasta rezistenta s'ar fi realizat.Ne-a salvat comportamentul si rabdarea germana chiar si atunci,in cele mai grele imprejurari,la sfarsitul lui 1942.

La Rostock,cand Nemtii l-au arestat pe Patrascu si l-au indicat pe Lefter la ~~r~~comanda grupului,acesta a tinut un discurs in care declara ca "el nu primeste comanda decat dela Horia Sima".Imediat a fost trimis si el la Buchenwald,asa ca n'a mai ramas nimeni ~~f~~fara,ca sa poata intreprinde ceva cu folos .Lefter facuse aceasta declaratie,desi Garneata ii recomandase sa nu se amestece in asemenea chestiuni.

Toti cei din for ajung la Buchenwald si apoi la Dachau,unde raman aproape doi ani de zile .Timp suficient sa judece problemele si sa se inteleaga.Ei iau o hotarire si anume ei dau lui Iasinschi ~~d~~ delegatie de sef,Papanace fiind"locttiitor",iar ceilalti ramanand membrii in for.Dupa cateva luni,Iasinschi si Georgescu trec peste intelegerea semnata si se dau ~~d~~a partea lui Sima,punandu-i-se sub ~~r~~comanda.Forul acesta se rupe in doua,cu toate consecintele.Se consemneaza totul in procese verbale si se fac consideratiuni,care isi au valoarea lor informativa si istorica. In acest timp,Sima,izolat la Oranienburg,inainteaza lui Himmler 13 memorii.Scindarea forului,in primul rand,la Dachau,si memoriile,in al doilea rand,au avut darul de a-i determina pe Nemti sa-l insarcineze cu formarea guvernului dela Viena,dupa 23 August 1944. In drum dela Dachau ~~s~~pre Viena,intrebat,Papanace se arata dispus sa accepte un post in noul guvern,prezidat de Sima.Oferta n'a venit.Iasinschi ii acuza in discursuri pe ceilalti comandanti legionari de "tradare".Corneliu Georgescu ii marturiseste lui Garneata ca el "sta langa Sima,pentru a-l impiedeca sa faca prostii". A ramas stabilit intre ei ca sa se intalneasca dupa razboiu.La Viena avem doua grupuri de ~~legionari~~ comandanti legionari.Unul cu Sima :Georgescu,Iasinschi,Puiu Traian,Iosif ~~D~~umitru,Patrascu,Boldeanu.Altul cu Garneata,~~Papanace~~ Lefter,Papanace,Seitan,Ghita Dragomir. Legionarii sunt ~~si~~ si impartiti in doua,cel putin,scarbiti deopotriva si cei dela guvern si cei prigoniti ca opozitionisti.Sima pregatea,daca nu cu asentimentul,cel putin cu stiinta comandantilor legionari,internarea opozitiei in lagarul de concentrare d la Erlangen.

V.Boldeanu pleaca in Banatul Sarbesc.T.Ioras este t imis si el aco-

lo ca sa-l lichideze pe Iosif Costea.

Dupa terminarea razboiului, Georgescu, insotit de Piu Traian si altii, dar lasat singur pe munte, este asasinat in drum spre Italia, unde se gasea Garneata. Sima incearca acum inca odata lichidarea celorlalti comandanti legionari, de data asta prin Aliati eventuali, sau prin partizanii comunisti din Nordul Italiei, unde fusesera ucisi acuzati de colaborationism sute de mii de Italieni. T. Ioras, pe care Sima il vizita la Bergamo si la care statuse cateva saptamani, scoate o carte acuzand pe Lefter, Seitan, Mihita Dragomir de colaborationisti.

In ultimii ani, Pr. V. Boldeanu ii face lui Sima toate legaturile, pe cand acesta locuia in Paris la legionarul Andrei Costin. Iasinschi il urmeaza tot cam pana la aceeasi data, 1949-1950, dupa care ii face opozitie directa, ca si Protopopescu, Sturza, G-ral Chirnoaga. Iasinschi este chiar "eliminat" din Legiune. Sima revine insa la interventia lui...Velescu.

Despre toticomandantii legionari, Sima spune textual in Circulara sa din 6 Sept. 1953 :

> "Ce i-a impiedecat pe acesti nevolnici de zece ani de zile sa arate ca ei sunt pe linia adevarata? Le-am stat eu in cale? Ei nu mai sunt sub comanda mea si nici nu ravnesc sa-i mai am"!

Noi stim ce va impiedecat : dragostea de Legiune si teama de ridicol

Dupa cate servici i-au facut unii dintre comandantii legionari, Sima revine la vechea lui parere exprimata in 1940 ; "Eu, singur, fac mai mult decat voi, toti, gramada"!

Se pot face, asadar, constatarile:

1) Timp de 16 ani, de cate ori au fost pusi in situatia de a lua hotariri, comandantii legionari au fost, si par inca astazi, impartiti si manevrati de Sima, iar prin acesta dusmanii au manevrat Legiunea.

Niciunul dintre ei n'a avut o atitudine clara si constanta fata de problema Sima. Atitudinea lor oscileaza dela o extrema la alta.

Singurul constant, pe drumul de distrugere al Legiunii, a fost Sima.

2) Ei au pacatuit fata de ierarhia legionara si a valorilor ei.

3) Acceptarea nelegionaritatii forului in 1940, lipsa unui criteriu strict legionar, chiar rigid cu caracter de dogma, fata de problemele esentiale ale Miscarii, transforma pe acest for in instrument al erorilor simiste. Se produce mare confuzie in randurile legionarilor, care nu persista in lupta lor de rezolvare a problemei Sima, in mod imediat si radical.

4) Nimeni, deci, dintre comandantii legionari -cu minte si suflet de legionar- nu se poate opune unei solutionari a crizei pe calea ierarhica, criza si mai grava acum prin caderea definitiva a lui Sima, care insa tot ar mai putea sa faca rau, Nimeni nu mai poate contesta capacitatea de conducere sau politica a celorlalti si o cosie intre ei este exclusa. Nimeni nu se mai poate teme si deci nimeni nu mai poate spune ca el nu isi da capul pe mana altora, caci capetele tuturor au fost pe mana lor. Nimeni nu mai poate conditiona masurile legionare de "prezente fizice", dupa ce au stat aproape 4 ani impreuna. Nimeni nu mai poate pretinde sa-si rezerve privilegii, sau exclusivitatea parerii si a hotaririi in anumite sectoare de activitate legionara, ca cel politic, cel al organizarii, cel spiritual, etc., impartindu-se prin aceasta conducerea si puterea Legiunii.

Se impun ,asadar,concluziile:

1)Fundarea unei institutiuni de caracter permanent,pe criteriu legionar,in afara de orice discutie prin faptul ca se porneste dela Capitan:ierarhia legionara,limitat deocamdata la Legiunea din exil si completat din prima zi a intoarcerii acasa,sub presedintia celui mai reprezentativ astazi ca legionar,cu o calitate pe care n'o poate nimeni contesta:Fondator al Legiunii.Sincerea ascultare si respectare a acesteiierarxx ierarhii.Cei noua comandanti legionari -si altii daca ar mai fi- din acest Consiliu Suprem Legionar,cat si eventuali cooptati pentru valoarea judecatii si sinceritatii lor fata de Legiune,sa nu aiba alte functiuni. Misiunea lor sa ramana cea data de Capitan,adica sa vegheze in fiecare clipa ca Legiunea sa nu fie tarita pe drumuri de compromis sau de compromitere,asa cum au jurat cu totii pe sicriile Mota-Marin. Cei ce eventual ar ocupa posturi sa nu faca parte,in acelas timp,si din Consiliul Suprem. Ci sa fie in mod special subordonati si controlati de Consiliu.Cand li se retrage misiunea,ei trebue s'o depuna fara zabava si fara ranchiuna. Nici macar sa nu se mai gandeasca,astfel, la impartirea Legiunii,impingandu-o pe fagausl luptelor launtrice si al politicianizarii.In felul acesta intr'adevar "nu se mai pune problema judecarii de persoane pentru fapte si raspunderi din trecut",cum se spune in actul dela 1/I/43,incheiat la Buchenwald.

2)Condamnarea luii Sima si a ereziilor legionare sub toate aspectele.

3)Dela acest Suprem Consiliu Legionar sa emane permanent exemplul viu,trait,al virtutilor legionare:viata dedicata total Miscarii,jertfirea propriilor ambitii,disciplina si ierarhie intre ei mai mult decat sa pretinda dela legionari,modestie legionara,care sa nu xxex se ~~mai~~ confunde cu absenta sau cu desinteresarea.

4)Din partea acestui Consiliu Suprem Legionar,asteptam acea atitudine parinteasca din pilda fiului ratacitor :" sa se taie - de bucuria regasirii- vitelul cel mai gras".Acest gest trebue insa neaparat complectat cu pasajul din Carticica sefului de cuib,care cere oricarui legionar pe "ratacit" "sa aiba bun simt si sa stea deoparte,pe linia 2-a".

5)Functiunile acordate de Consiliu pe timp limitat,sa fie dublate de un consiliu local,propriu,care sa lucreze dupa legile si modelul Consiliului Suprem Legionar.

6)Cel ce reprezinta Consiliul Suprem Legionar sa fie incadrat in hotaririle luate in comun,ca'ntr'un sinod,Sa nu se mai poata instaura un regim al bunului plac si nici el,presedintele,sa nu devie marioneta Consiliului.Adica:Consiliul,ca institutie,sa nu degenereze nici in camarila si nici in garda pretoriana.

7)Structurarea Consiliului Suprem Legionar inseamna stabilire de legi isvorite din doctrina legionara,din experienta si din necesitatea de a asiguraLegiunii o viata normala,si deci rodnica,in xixta cadrul Neamului. Structurarea nu trebue confundata cu asigurarea pozitiilor personale.Cine nu accepta sa intre in acest Consiliu Suprem si sa se supuna legilor lui, acela sa aplice Carticica sefului de cuib :"sa intre intre dusmani".Legiunea nu cunoaste pozitii nici de centru si nici de extreme.

x

Aceste puncte sunt un fel de sinteza a framantarilor prin care trecem noi -acum,la iesirea din perioada romantica- cei care ne-am dat capul,fara rezerve si fara conditii de niciun fel,pe mana comandantilor legionari.

Traiasca Legiunea si Capitanul,

Buenos Aires,21 Ianuarie,1954.